

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Frământările din Palestina în lumina Bibliei.

Precum scriem în altă parte a folii, în Palestina au fost iarashi tulburări cu morți, răniți și case aprinse. Arabil de acolo nu-i pot suferi pe Evrei și luptă morțis contra colonizării Palestinei cu Evreii.

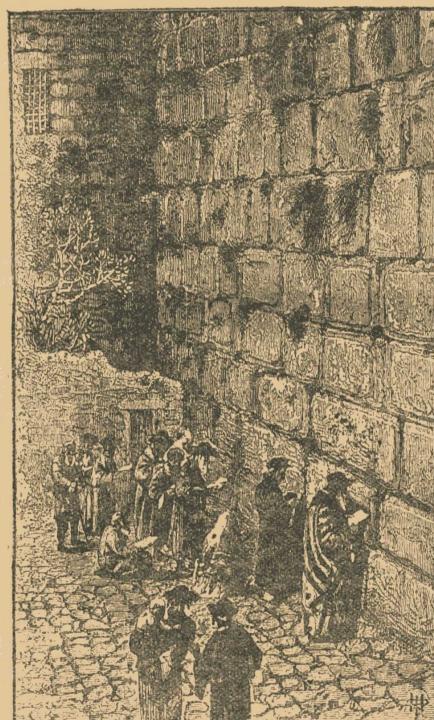
E ceva tragic în acest lucru. Evreii sunt prizonieri chiar și în țara lor de baștină. Să nu sunt prea lubiți în nici o țară din lume.

Tulburările din Palestina ridică de nou întrebarea despre talna acestui popor fără patrie. Un învățat a precizat foarte potrivit această talnă spunând că poporul evreesc stă sub un mare blâstăm și de aceea este urât și prizonit; dar în același timp el stă și sub o binecuvântare, de aceea nu poate fi nimicit.

Blâstămul acestui popor a venit, după resurgirea Domnului, prin însăși cuvintele lor: „sângerele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri”.

Dar de altă parte, Biblia ne spune că acest blâstăm va avea sfârșit odată, când Evreii vor conoaște și ei pe Domnul Isus. „Atunci — zice Domnul — voi strânge pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor și îl voi aduce iarăș în țara lor... și voi încheia cu ei un legământ de pace, care va fi un legământ vesnic” (Ezechiel 37, 21–26). „Să atunci, casa lui Iuda și casa lui Israel, după cum ați fost un blestem între neamuri, tot astfel vă voi măntui și veți fi o binecuvântare” (Zaharia 8,13).

Acesta e aşa numitul sionism biblic, adeca făgăduința cea dulce a împăcării lui Dumnezeu cu poporul lui Israel.

Zidul plângerii din Ierusalim.

Dar în fața acestui sionism biblic, Evreii de azi au un sionism național, un sionism fals. În orbă lor, ei așteaptă și azi — cum așteaptă pe vremea nașterii Domnului — un mesia național care să le aducă o împărtășie aici pe pământ; o împărtășie de stăpânire peste neamuri.

In direcția acestui sionism sovînist lucrează azi Evreii, prin francmasonerie, bolșevism etc. Lucrează pentru o împărtășie universală a lui Israel.

Dar acesta este un sionism care nu le va aduce decât prigoană, blestem și ură. Sionismul cel adevărat, împăcarea lui Dumnezeu cu Israelul, va veni numai când poporul evreu va scăpa de orbă sufletească și se va întoarce la Domnul.

La Ierusalim, Evreii din toată lumea plâng la zidul plângerii, la petrite ce au mai rămas din templul lui Solomon. Își plâng trecutul glorios nădăjduit și rugându-se pentru învierea lui. Dar acest trecut va învia numai după întoarcerea lor la Domnul.

Când am fost la Ierusalim, am văzut că de la Sion până la Golgota nu-s decât vre-o 3 kilometri. Calea asta însă n'a făcut-o încă poporul evreu. Când filii lui Israel vor face calea asta și vor plângi sus pe dealul Golgotel, atunci va sosi izbăvirea lor.

Când la crucea Golgotei vor plângi și „neamurile” și vor plângi și copiii lui Israel — atunci va începe o epocă nouă în istoria și viața omenirii.

Pentru o casă a Oastei.

în comuna Muscel-Someș.

Voiind să facă o casă a Oastei, frații din com. Muscel-Someș — (fiind săraci) se roagă de frați și a ajutați.

Oastea crește și aici; s'au mai înrolat: Ignă Nuc, Oltean Ioan, Mureșan Ioan, Vedean Augustin, Ungur Anica, Mureșan Rafila, Drăgan Florea, Birtaș Marie, Birtaș Veronica și Greble Varvara — Muncel și Căpâlnenean Ion din Valea Grossilor.

Ajutoarele se pot trimite pe adresă: Oastea Domnului comuna Muscel jud. Someș.

Flori din grădina Domnului.

În basmele chinezești se povestesc o întâmplare: O mamă ori de căteori dorea să comunice fiului său, care era dus de acasă, — că, cu dânsa nu e bine, — Impungea cu un ac degetul, — și el îndată se înforțea înapoi.

Durerea înlimii și spunea, — că pe mama o doare ceva.. Cât de bine ar fi dacă înima noastră ar fi tot așa de simțitoare.

Orice păcat pricinuște durere Domnului, — și trebuiește așa fel de educată eu cugelul dragostea către El (iar dragostea către El — «stă în viitorul după poruncile Lui» 2 Ioan 1, 6) — ca ea să respingă dela sine păcatul — prin durere să dea de știre, — că în suflet n- e bine.. («Nu este bine într-o oase mele de către fața păcatelor mele» — Ps. 37, 3-ed. Slnod. și «Imi plângi sufletul de durere: ridică-mă, după Cuvântul Tânăr» (ps. 119,28).

Pe Domnul Isus îl răstignesc păcatele noastre..

Dar... să știe omul, și să se îngrozească: «Iată că El vine pe nori.

Și orice ochi îl va vedea, — și cel ce L-au străpuns» Apoc. 1, 7.

...Dar cât de dulce este o, Doamne, — când noi îți facem voia Ta!... Căci, — «Cel ce păzește legea, jerică este»... (Pild. Sol. 29, 18) și «Dacă nu ne osândește înțima noastră, avem îndrăzneala la Dumnezeu»... (1 Ioan 3, 21). Amin.

Părintele Vladimir Popovici
Basarabia.

De pe frontul Basarabiei.

Din com. Nisfoaia-Hotin.

Prea cucernice Părinte Trifa.

Oastea lui Isus Biruitorul din comuna Nisfoaia luptă cu îsbândă și triumfător sub steagul lui cel sfânt pe care-l purtăm prin orașe și prin sate ca să faceam pace și dreptate.

Sunt foarte aproape de Nistru și de bolgărci așa că satan își are aproape tranșee sale, dar noi luptăm, suferim și vom învinge cu Isus cel răstignit Domnul nostru.

Multe am avut de indurat, ne bucurăm căci Domnul, ne întărește mereu în credință, și-a urmat luptei, ne dă biruință.

De la noi Oastea a trecut în com. Ţendreni, Stanilești și Forosna.

Pr. Ion Larion și-a pus casă în slujba Domnului și mulți vin să asculte cuvântul sfânt și din gurile coplașilor frumoasele poezii și cântări.

Slăvit să fie Domnul.

Andrei Buliga,
oșta, Nisfoaia.

Din Cioara—Alba.

Iubitul nostru Părinte,
Din mijlocul suferinței și prigoanei, vă trimitem salutul nostru de iubire și dragoste, pentru marile suferințe ce le îndurăți, din pricina că îndrăsnii să țineți sus făcăla adevărului.

Ca niște fii sufletești vă spunem durerea noastră, ce o îndurăm de un an și mai bine din partea celor ce ar trebui să ne înțeleagă și să ne iubească.

De când a venit furtuna peste Oastea gustă din pînă din paharul suferințelor și al batjocurilor, după cum scrie la Rom. 8,36; și aceste toate pentru marea crimă că n'âm voit să călcăm în picioare dragoste față de acela care ne-a născut, și ne este părinte adevărat 1 Cor. 4,15. Dar nu ne temem de prigoane, ne-a înfrânt cu dânsene cum zice sf. Ap. Pavel la II Cor. 12,10, Suntem 12 suflete care am depus legămantul și alii urmează. Domnul Oștirilor să păzească cu brațul Său această turmă mică, întreaga Oaste și pe gornistul ei amiu.

Frații din com. Cioara jud. Alba, ostași ai lui Isus Biruitorul.

Rugarea fraților din Pogoanele-Buzău.

Inalt Prea Sfîntite Stăpâne.

Cu lacrimi în ochi venim și noi aceștia ce ne-am deșteptat prin sunetul goarnei părintelui Trifa, din somnul păcatelor, căci eram foarte legați cu lăuntruri grele și groase de patimi rele. Dar prin citirea și scrierile părintelui Trifa, cînd am ajuns și noi la jîrm din marea de păcate a lumiei acestei, dar de unde aceasta? De la Domnul prin robul lui — Căci la faptele Ap. cap. 5 v. 38, 39 scrie, căci de va fi dela oameni statul acesta sau lucrarea acesta, se va risipi, iar de este dela Dumnezeu nu se va putea opri. Rugăm și noi pe Domnul Isus Hristos să ne îmbogățească cu bogăția harului său pe toti creștinii ortodoci.

Inalt Prea Sfîntite Stăpâne

Cu smerenie și lacrimi rugăm și se da iarăși libertatea Părintelui Iosif Trifa a ne hrăni înainte cu cuvântul Domnului pe tot frontul Oastei.

In numele tuturor fraților din comuna Pogoanele jud Buzău.

Urmează 30 îscălituri.

Astfel de rugări s'au trimis de prin toate părțile țării. Amintim numai căteva:

Dela frații din Vlădila-Romană și jur, o rugare cu 111 îscălituri.

Dela frații din Sighișoara și jur, o rugare cu 72 îscălituri. Dela frații din Săsciori-Alba și jur, o rugare cu peste 200 îscălituri. Dela frații din Sebeș, Daia, Luncără, Planul de sus și de jos, Purcăreți, Strungari jud. Alba, din Basarabia din 12 comuni etc. etc.

Si altele multe de prin toate părțile țării. Si din Germania s'a trimis o rugare cu 50 îscălituri, dela ostașii și cetitorii noștri din orașul Rosemhein, Bavaria (vom reproduce ceva din ea).

Rugările s'au înaintat pe adresa: I. P. S. Sale Dr. Miron Cristea, patriarh, președintele sf. Sinod.

De pe frontul Sălajului.

Cucerincse Părinte Trifa,

Ajungându-ne dorul de frați, am pornit pe front. În com. Bodia, am aflat un frate tare măhnit din cauză că de 8 ani se luptă și nimeni nu-l ascultă.

Tinând adunare, casa s'a umplut de oameni. O femeie ne-a rugat plângând să o lămurim despre oastea Domnului.

La Gălpâia și Racăș, frații merg înainte cu Isus Biruitorul.

La Sân-Mihaiu Almașului am aflat un copil de 9 ani care îl vestea pe Domnul predicând din sf. Scriptură.

Oamenii sunt foarte însetăți.

La Dâncu, am aflat pe frații Întrășiați că nu-i lasă să fie adunări. Fîind ei lucrători în minele de cărbuni și amenință că îi dă afară dacă se adună. Așa că nu se pot bucura decât căte 2-3 loialită.

Întorcându-ne pe la Sân-Mihai, ne-am oprit lângă Bodia, unde s'a adunat mulțimea să audă cuvântul. 2 suflete s'au înscrise aici în oaste: Gheorghe Sune și Draghișă Sune.

Mal trecești și pe sora Maria Farcaș din Panijă.

Frații: Ignat Ion și Pavel Barbuș.

Prigoane și arrestări.

Fratele Nic. Stănilă, a fost arestat... fiindcă... poartă barbă.
Adunarea dela Tăriția-Alba.

Pe un timp neprințnic, dragostea ne-a strâns în Dumineca Florilor din 20 de comune la sfîntirea steagului Oașei din Tăriția-Alba.

Incepând dela sfîntirea stegusului în biserică, adunarea a decurs într'o atmosferă binecuvântată.

„Trebuia să fie însă și o umbră de încercare.

La eșirea dela sf. liturgie seful de post — Cioara — la biserică îl arestează pe fr. Nic. Stănilă năzărul nostru drag sub motivul că... de ce poartă barbă!!! Pentru această „crimă” și alte molive «cusute cu ajă» e dus la primărie și de acolo urma să fie trimis sub excortă la post în Cioara. Intervenind însă niște suflete milioase l'au scăpat. Totuși, pe motiv că e «periculos» a fost scos afară din sat, amenințat și trimis acasă.

Ne-a durut nespus această faptă urâtă, deoarece toți știm că fr. Stănilă e unul din cel mai buni fil ai

bisericii pe care o apără cu mare dragoste, cu jertfă chiar.

Alta este însă pricina.

Fratele a fost arestat fiindcă nu vrea să calce cu nici un chip dragoste părintească dela 1 Cor. 4, 15. Da, aceasta-i cauza. Știm și mănu care a lucrat și care ar fi vrul să ne împărtășie pe toți. Noi o spunem:

Nu ne temem de prigoane.

Și astfel de mijloace întrebuintate împotriva noastră nu ne vor slăbi; din contră. Ne vor întări și mai mult. Adeverății copii ai lui Dumnezeu nu se tem de prigoane, ei numai de păcat.

Va fi o lecție cam grea dar vom învăța-o! Această lecție dela Matei 5, 44, ne va aprobia mai mult de chipul Domnului nostru.

Ei ne va da putere să răbdăm până la sfârșit. A lui să fie slava în veci.

Un ostaș participant.

Dela frații din Sâmbăta de sus Făgăraș.

Cucerincse Părinte Iosife,

Noi ostașii dela Sâmbăta de sus vă aducem la cunoștință cu părere de rău de toate ce s'au întâmplat la Sibiu și la Sfântul Sînod despre Sf.-voastră vrând să vă dea afară din Sfânta Biserică. Noi ostașii dela Sâmbăta de sus vă urmăm și nu ne putem lăsa de Sfânta Biserică și de Sf.-voastră până la moarte.

Știind că D-voastră prin toate cările și foile ne-ai scos de prin cărclume și dela tutun și ne-ai atras la Sfânta Biserică și acumă să fim scoși afară dela Mama și Sfânta noastră Biserică?

Slăvit să fie Domnul!

Alexandru Andreăș, Neculai I. Neagu, Dionisie G. Sandu, Vârvara D. Sândeal, Vasile Toderel, G. Vladrea, Petru Blindea, Gh. Petroiu, Gh. Roșca, Vasile Blendea, Andrei Cocan, Vasile Găvăoiu, Alexandru Găvăoiu, Maria P. Marcea, Ena V. Ciocoiu, Zinovea V. Găvăoiu, Elena V. Ispasu, Marta P. Ispasu, Vasile I. Hașu.

Încă o Oaste nouă

cu 32 de luptători.

In com. Stelnica jud. Ialomița a luat de curând ființă o Oaste nouă cu 32 de luptători încă din luna Noembrie anul trecut.

Nouii frați se strâng lângă cuvântul Domnului cu mare bucurie.

Au fost cercetați și de frații din jur cărăi îau întărit mult în credință.

Domnul să ajute nouilor luptători să meargă înainte pe drumul credinței.

St. Gh. Cocargeanu.

Frații din Domnești-Muscel.

Se roagă a fi cercetați de frații din jur. Fr. Zaharia Costăinescu è rugat a trece pe la frații: Iacobescu N.

Pentru un frate

căruia i-a ars casa.

Fratelui Clement Turtureanu din comuna Pătrăuți jud. Suceava, Bucovina, i-a ars casa.

Frații lipsiți și sărac se roagă de frați a-l ajuta.

Mai ales frații din vecinătate il pot ajuta mult mai ușor cu lemne, bucate și altele.

Din județul Oașei

In continuare din nr. 16, dăm raportul despre frumoasele biruinje ale Oașei din jud. Hunedoara.

La Nădășlia de Jos.

La dorința fraților din această „Vitanie” au alegat frați din peste 25 comune.

După slujbă, păr. locului, a ținut să ne ia declarăția că vom rămâne credincioși și ai bisericii și vom fi supuși întru totul legilor bisericești. Ceeace am și îndeplinit îndată.

La adunare, păr. aduse foaia «L. S.» și a început să citească articolul despre caracterul păr. Iosif. La auzul acelor acuze, frații au fost ca arși de foc. Și strigau: lasă-ne părinte, că noi n'am venit să judecăm pe scumpul nostru părinte Iosif, care este părintele nostru sufletește. După aceea, părintele mi a dat vœu de am cîlit apărarea păr. Iosif din fața Isus Biruitorul. La auzul acelor cuvinte, frații au rupt a plângere cu toții. După aceia adunarea a continuat în liniste. (va urma).

Frații Gh. Munteanu și Ioan Opris.

O propunere,

pentru un congres al Oașei.

Subsemnatii, ca de altfel toți frații din întreaga țară, adânc mănișii de judecata în chestiunea părintelui Iosif Trifa, propunem ca în cursul lunii Mai a. c., să se convoace un congres general al Oașei Domnului în București, la care să la parte toți frații mai mari preoți și mireni și frați delegați din toate comunele din Tară, în care se găsesc grupuri de ostași, spre a ne sfătuî asupra bunului mers al mișcării spre binele și întărirea sfintei noastre biserici.

Rugăm să se facă pregătiri necesare în vederea ținerii acestui congres și să-l fixez data lansând apoi un apel către ostașii Domnului din întreaga țară prin revista noastră dragă „Isus Biruitorul” și prin ziarul Universal.

La acest congres ar putea să ia parte că mai mulți frați din ori care parte a țării profitând de reducerea ce se acordă pe C. F. R. cu ocazia „Lunei Bucureștilor”.

Oradea, la 8 Aprilie 1936.

avocat Pavel Malița plut. major Eftimie Florea învățător Hera Dumitru.

O mică oaste,

a luat ființă de curând și în comuna noastră.

Avem speranță că și alte suflete se vor

mai alătură și din această săcătore să se aprindă focul și în alte suflete dormice de viață.

Pache Mehedinți

com. Cojocenii din Dos—Filiaș-Dolj.

Din com. Pr. Mihai Ilfov.

Cucerincse Părinte Trifa,

Cu puterea Domnului noi ostașii din com. Pr. Mihai ne-am mai înmulțit. Am avut între noi pe păr. Zidărescu și pe sora Maria Brăiloi care ne-a întărit mult în Domnul. Am fost și noi în com. Sfănești. Părintele și poporul de acolo ne-au primit cu mare dragoste.

Fr. Iordan D. Balan.

Poșta redacției!

La redacția noastră au sosit și sosește mereu zeci de scrisori și rapoarte din toate părțile țării.

Frații să fie cu răbdare. Vom spune în numerli viitor tot ce vom găsi potrivit, aici la foaie.

Părintelul Vladimir — Basarabia.

Cu bucurie și mulțumire, am primit articolele trimise. Vor urma. Cu Domnul înainte.

Frații din Igești și Margina: cele trimise urmează în numerli viitor. Slăvit să fie Domnul.

„Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc” (Levitic 6-7)

Intre rândurile pe cari Dumnezeu le dăduse lui Moise cu privire la jertfe și slujbe, era și aceasta că focul să ardă neîncetat pe altar și să nu se stingă niciodată.

Acest foc ce ardea neîncetat pe altar îl găsim și la popoarele păgâne. Toate popoarele păgâne aveau un fel de altare unde ardea fără încrezătoare „focul cel sfânt”. La vechii Romani era o tagmă înfreagă de femei, aşa numite Vestale – un fel de călugărițe – cari aveau însărcinarea specială să păzească cu zi cu noapte „focul cel sfânt” să nu se stingă (astfel de Vestale se vad în chipul de altăru).

Mai mult decât atât: fiecare familie, fiecare casă își avea cultul focului familiar; își avea un fel de „altar”; o vatră în care „focul cel sfânt” nu se stingea niciodată.

Dar legea aceasta – a focului sfânt ce nu trebuia să se stingă – pe care și păgânii o aveau, n’o mai avem noi creștinii de azi.

Inima noastră este și ea un fel

de „altar” pe care trebuie să ardă neîncetat focul cel sfânt al Duhului sfânt, focul cel ceresc, focul drăgușei de Domnul și lucrurile măntuirii. Iar focul acesta trebuie să ardă neîncetat. Să nu se stingă niciodată din inimă noastră, din casa noastră, din viața noastră. Dar în căte inimi

și în căte case arde neîncetat acest foc sfânt?

Puterea creștinismului și puterea unui creștin este tocmai acest foc sfânt, este tocmai „altarul” ce arde neîncetat. Fiecare trebuie să avem acest „altar” și să aprindem neîncetat „focul” de pe el. Iar acest

foc se poate aprinde cu multe cele.

Să turnăm în el mereu rugăciunile noastre. Căci rugăciunea este doar cel mai bun material pentru aprinderea focului ceresc de pe altarul inimii noastre.

Să turnăm apoi peste el cuvântul lui Dumnezeu din Biblie căci și acesta este un material foarte ațător de foc sfânt.

Iar când a'm vedea că nu potem aprinde focul destul de bine cu aceste „materiale”, să-l rugăm pe Duhul sfânt să toarne el „oleu” peste foc și atunci vom avea o văpăie de foc ce nu se stinge niciodată.

Fratele meu! cum arde focul cel sfânt în inimă ta, în casa ta, în familia ta, în viața ta?

Frații mei! Cum arde focul cel ceresc în familia Oastei voastre, în adunările voastre, în inimile voastre?

(luată din carte „Focul cel ceresc”, care se află sub tipar).

Cetiți și răspândiți cartea „Spre Canaan”.

Căteva spicuri din bogatul ei cuprins.

Amăsurat făgăduinții din numărul trecut, dăm mai jos căteva spicuri din bogatul cuprins al cărții „Spre Canaan”.

Robia lui Faraon – robia lui Satan. Robia Egiptului – robia păcatului – cu 1 chip.

Frâmantările scăpărilor din robe; frâmantările scăpărilor din robia păcatului – cu 1 chip.

Cele trei părți din viața lui Moise: 40 ani la curtea lui Faraon, 40 ani păstor de oi și 40 ani conducător de popor – cu 1 chip.

Moise părăsește desfătările Egiptului, cu locul dela Evrei 11, 24-27 – cu 1 chip.

Moise și Aron în fața lui Faraon; îndârgirea lui Satan când vrei să ieși din iobăgia lui – cu 1 chip.

Isralitul în audiенță la Faraon; când vrei să ușurezi robia, lăsându-te de unele păcate – cu 1 chip.

Cum stai tu cu Faraon? Vicleșugul dela Eșire 8, 28, la „liberitate” de a nu te depărta „prea mult” de „cupoarele lui Faraon”; un minunat tâlc pentru ostașii Domnului.

Sosește Mielul-Izbăvitor. Toate frâmantările măntuirii sunt zadarnice până nu sosește săngele Mielului – cu 1 chip.

Mielul a plecat poporul spre Canaan; Mielul ne pleacă și ne conduce și pe noi – cu 1 chip.

Invățături din plecarea Isralitenilor spre Canaan. – cu 1 chip.

Norul cel luminos și stâlpul cel de foc – căluza copiilor lui Dumnezeu – cu 1 chip.

În fața Mărilor Roșii – primul examen de credință – cu 1 chip.

Cântarea dela Marea Roșie, cântarea celor răscumpărăți, cântările Oastel – cu 1 chip.

Scoala cea mare a pustiei – cu o mapă.

In drum prin pustie, apa dela Mera prima cărtire – cu 1 chip.

In drum spre Canaan se trezește firea cea veche și cere carne – cu 1 chip.

Mana din zlău a 7-a; lăcomia celor ce lucră Dumineca.

Apa din stâncă; setea și apa celor ce călătoresc spre Canaan – cu 2 chipuri.

Răsboiul cu Amalec; pentru cucerirea Canaanului trebuie să purtăm și lupte – cu 1 chip.

Mijlocirea lui Mose, mijlocirea scumpului nostru Mântuitor – 1 chip.

Sub Muntele Sinai, legătura dintre Lege și Dar – cu 1 chip.

Poruncile pot rodii numai prin Jertfa Crucii – cu 1 chip.

Apostolul Pavel în luptă cu „litera legii” pentru apărarea lui Isus cel restignit – cu 1 chip.

Oastea Domnului și „litera legii”; lupta Oastei cu „litera legii”.

Vîțelul de aur de sub muntele Sinai – cu 1 chip.

Răscoala dela Numeri 14.

Cei cari au iscodit Cannanul și au gustat din dulceața lui – cu 1 chip.

Şarpele din pustie. Crucea și Jertfa Golgotel – Cu ochii flință spre Isus cel restignit, Căpetenia călătoriei noastre – cu 1 chip.

Chiar și numai din această înșirare de titluri, se poate vedea căt de prețiosă este cartea aceasta pentru oricine dorește măntuirea. Ea poate fi oricui un călăuz prețios în drumul cel greu spre Canaan, spre țara făgăduinții.

Cartea se recomandă ea însăși prin cuprinsul ei. Cetiți și răspândiți pe tot locul această carte bună.

Ajuțați și cu această carte, sufletele perdute să poată ieși din iobăgia lui Faraon, să poată pleca spre Canaan și să poată înainta și intra în țara făgăduinții noastre.

Carte bogată cu peste 125 pagini și 30 chipuri, prețul este 25 Lei.

In școala Bibliei: aurul și argintul cuvântului biblic.

"Cuvintele Domnului, cuvinte curate; un argint lămurit și curățit de 7 ori în cuptor" (psalm 12, 6) — Ai aflat acest aur și argint? Fă „bani mărunti” din el!

Spuneam în numărul trecut că Biblia e ca o mină de aur. Din ce sapi în ea, dai peste nouă și nouă comori. Acest lucru îl cunosc toți cei care citesc Biblia și se ocupă cu ea. Il cunosc și eu din părtania mea.

Eu am citit Biblia și am studiat Biblia în trei răstimpuri din viața mea de până acum: ca student teolog, ca Tânăr preot la țară și ca preot ostaș al Domnului și vestitor al Oastei Domnului. Pe toate trei rândurile mi-am făcut sublinieri și constat că ele se deosebesc mult. Ca teolog m'am oprit la anumite locuri din Biblie, ca preot Tânăr la altele și ca preot la Oaste, iarăși la altele.

Ca student teolog văd azi că săpătura mea în Biblie era tare slăbuță. Trecusem cu ciocanul pe lângă bulgări întregi de aur.

Ca preot la țară, săpătura era mai bună, dar totuși nu destul de adâncită.

Ca preot la Oastea Domnului, săpătura e desigur mult mai adâncită, dar totuși n'aș putea spune că e adâncită de tot că aș fi aflat tot ce se poate afila în Biblie. Căci de ar trăi cineva sute de ani, tot n'ar putea spune că aflat tot ce se poate afila în mina cea de comori nesfârșite a Bibliei.

Am citit Biblia de o sută de ori — scrie un renomit vestitor al Evangheliei — și din ce o citesc mai mult, astăzi în ea nouă și nouă comori duhovnicești.

Citirea și adâncirea Bibliei — adecă băleșitul Bibliei — merge mâna în mâna cu crește-

rea noastră cea duhovnicească. Din ce crești în cele duhovnicești, astăzi în Biblie comori pe care încearcă să le vedea și nu le înțelegeai. Eu văd azi în Biblie bulgări de aur acolo unde mai înainte nu vedeam nimic. și de multe ori, citind azi Biblia îmi vine să mă mir cum am putut trece mai înainte pe lângă niște locuri atât de scumpe de parcă aș fi fost orb. Penfrucă n'aveam încă creștere duhovnicească să înțeleg unele locuri.

Fericire de cel ce aflat și a intrat în mina cea plină de aur a Bibliei. Fericire de cel ce a dat peste aurul și argintul cuvântului biblic.

Dar o învățătură se ridică și aici. Nu e destul să afli aurul și argintul cuvântului biblic.

Nu e destul să afli numai pentru tine aurul Bibliei. Ci acest aur trebuie să-l prefaci „în bani mărunti” pentru tine și pentru altii.

Eu pot avea un bulgări mare de aur; dacă îl țin înclusul în adă, nu mil-e de nici un folos. Pot chiar și să mor de foame lângă el. O comoră înclusată nu aduce nici un folos nici celui ce o are, nici altora.

Așa e și cu aurul și comoara Bibliei. Ai aflat aurul Bibliei? Fă bani mărunti din el! „Schimbă-l” în „bani mărunti” de dragoste de bunătate, de milă, de fapte bune, pentru că toată lumea să vadă că tu ai aflat o comoră și ești un om „bogat”, care poți ajuta și pe alții. Pentru că toată lumea să vadă că tu nu sapi înzadar în mina Bibliei, nu citești înzadar în Biblie, ci scoți din ea „aur” și „argint” curat de care se folosește toată lumea.

Nu este un lucru mai urât ca banul pe care lăcomia îl ține înclusul în vreme ce lumea duce lipsă. Dintre toți banii, galbenii fac slujba cea mai slabă pentru lăcomia totdeauna i-a tras din umbrelă și î-a înclusul prin lăzi.

Să nu fie așa și cu aurul cuvântului biblic. Ci toti căi îl avem, să-l prefacem în „bani mărunti” de dragoste, milă, bunătate și ajutor pentru cei „săraci” și lipsiți de viață evangelică.

Banul cel mai bun e banul care umbăla și se ajută oamenii cu el. Așa să fie și comoara Bibliei. Să o facem „umbătoare” pentru ca toți să se folosească din ea.

Ei mă gândesc că de multe ori am trecut pe lângă cerșitorii de pe străzile Sibiului fără să fi miluesc și eu cu ceva. Doriam să-i ajut dar nu puteam. Dece? Penfrucă aveam numai bani mari de hârtie. N'aveam bani mărunti. și astfel treceam — oarecum rușinat — pe lângă ei, fără să-i pot ajuta din pricina... banilor mari. Mă găndeam rușinat în mine că cei cu bani mărunti pot face mai mult decât mine, cu banii cei mari. Cu un galbin în buzunar, poți trece pe lângă toți cerșitorii fără să-l ajuti pe niciunul.

Așa e și cu aurul și argintul cuvântului biblic. El trebuie făcut „mărunt” pentru a ne putea ajuta cu el pe noi înșine mai întâi și apoi pe alii „săraci” și flămânzi de Evanghelie.

Deci, frații mei „bani mărunti” din aurul și argintul cuvântului biblic.

(va urma).

De pe frontul Olteniei.

„Au pus mâna pe bâta împreună cu țârcovnicii”

Prea cucernice Părinte Iosif,

Pe ziua de 15 Martie am pornit la răzăși să vestim priștinele vecine pe Isus Biruitorul. Frații din com. Plaviceni și Jieni împreună cu părintele ne-au primit cu dragostie frățească. Am predicat despre Oastea Domnului care nu este dela oameni ci dela Domnul vine...

Când au văzut ei puterea lui Dumnezeu sau hotărât la o vîlă nouă din com. Plaviceni 50 de frați și 25 din Jieni.

Niște fraji din Rupănești ne-au rugat să ne ducem și la ei seara ca să se facă și la ei ostași. — Dar un lucru grozav s'a întâmplat: când a auzit părintele, împreună cu țârcovnicii care erau înarmăți cu bęte, au stat gardă la marginea satului strigând în gura mare să nu între Oastea în sat la el...

Marin P. Gulcin

La Dumineca slabănoșului.

*Să-i cu toții de slabănoșul care de mulți ani zaceau
Lângă poarta oilor, unde poate și marea.
Însă a trecut pe-acolo doctorul adevărat
Și înlăun-l de el milă îndată l'a vindecat.*

*Cine oare poate spune bucuria lui cea mare
Când văzu că poate merge pe slabele lui pictoare?
Cine poate să descrie starea lui cea sufletească
Când porni cu patun' spate la al săi să te vestească?*

*Nol de zacem o zi, două, val, tare mult ni se pare!
Să suntem în altă lume când simțim o ușurare.
D'apoi încă slabănoșul care ani și ani a stat,
Ca un mort fără putere, pe sărdăclosu-l pat?*

*Vedeți dar cătă lubire, iedetă cătă bunătate
La Isus Slăvănoitorul peste toți și peste toate?
O, eu cred că toți aceia ce-au văzut marea minune
Trebău ca pentru Domnul a lor glasuri să răsune.*

*Însă iată că Iudeii îl căută să-L omore
C'a făcut o japtă bună într'o zi de sărbătoare.
Vai, ce înimi impetrile mai aveau acești Iudei!
Să ne jerească prea sfântul de a face ca și el*

*Ci noi să simțim că'n lume suntem bolnavi și sărmani
Să că zacem în păcate de multe luni sau mulți ani.
Să simțim că'venoe de prea scumpă datorie
Ce ni se dă fără plată de la Domnul veșnicel.*

I. TUDUSCIUC.

Dela fr. din Vlad-Tepes pentru o casă a Oastei.

Iubilul nostru părinte sufletește. Din mila Domnului Oastea din com. noastră a crescut așa că numai încăpem prin case.

De aceea noi ne-am hotărât să ne facem o casă a Oastei unde să ne străngem în după amiazile sărbătorilor — după slujba bisericăi — și în serile de iarnă pentru a slăvi pe Domnul nostru Isus Măntuitorul și Biruitorul.

Vă rugăm deci să dați la forțe această

Rugăminte:

Iubilul nostri frați de pretudinjeni în ostașia dulcelui Isus.

Oastea Domnului din comuna Vlad-Tepes jud. Ialomița, crescând în număr și mult popor având dragoste să vină în adunările noastre, iar prin casele noastre nu este loc, ne-am hotărât să facem un local pentru adunări. Cum însă o casă se face greu și n'aveam mijloace, Vă rugăm să ne ajutați cei ce aveți mijloace materiale cu cătă va lăsa în lima. Vă mulțumim.

Ajutoarele se vor trimite pe adresa fr. Gh. M. Eniuț com. Vlad-Tepes of. Lehliu j. Ial.

Continuăm cu lecțiile despre fricoșii dela Apocalips 21, 8.

Frica de diavolul — Se teme omul de diavolul, dar aleargă cu el pe toate căile pierzării.

Inainte de a merge mai departe și a sfârși cu învățatura despre frica în armată, datorăm cu încă o lecție anunțată în numărul 16. E lecția despre frica de Dumnezeu.

Precum aminteam, în deosebi în Vechiul Testament se stăruie foarte mult asupra fricei de Dumnezeu. „Frica de Dumnezeu — zice înțelesul Solomon — este începutul înțelepciunii” (Proverbe 1, 7).

Toată Biblia Vechiului Testament, și în deosebi Proverbele și psalmii, e plină cu lauda fricei de Dumnezeu și cu îndemnul de a o avea, însuși Domnul Dumnezeu lăsase, prin Moise, porunca: „Să te temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul” (III Moise 19, 32). „Temești-vă de Domnul și îl slujii lui cu credințioșie” (Isaia 24, 14). „Tot pământul să se teamă de Domnul” (psalm 33, 8). „Fericie de omul care se teme de Domnul” (psalm 112, 1). „Frica de Domnul este curată și ființe pe vecie” (psalm 19, 9).

Precum spuneam, frica de Dumnezeu își are și ea locul ei în lumea măntuirii. Ea este începutul măntuirii. Frica de Dumnezeu este o frică măntuitoare căci ea parțe din cunoașterea și recunoașterea păcatului. Unde s'a trezit frica de Dumnezeu, acolo e semn că s'a trezit și frica de păcat. Si acolo s'a făcut și începutul măntuirii. Acolo s'a deschis prima ușă a măntuirii.

Frica de Dumnezeu e în strânsă legătură cu frica de păcat. Frica de Dumnezeu ajută ferirea de păcat, ajută uciderea păcatului. În acest înțeles zicea Înțelesul Solomon:

„Frica de Domnul este urarea păcatului” (Proverbe 8, 13). „Prin frica de Domnul, omul se abate dela cel rău” (Proverbele 16, 6). „Frica de Domnul este un izvor de viață și ea ne ferește de cursele morții” (Proverbe 14, 27).

Un om care a pierdut frica de Dumnezeu, acela a pierdut și frica de păcat. Acela este un pierdut.

Să nu uităm însă că frica de Dumnezeu, ea, numai singură, un e măntuitoare. Ea ne este „un pedagog spre Hristos”, spre Golgota, spre dragostea lui Dumnezeu. Să nu uităm locul dela 1 Ioan 4, 18: „In dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frică; penîrucă frica are cu ea pedeapsa, și cine se teme

nă ajuns desăvârșit în dragoste».

Ce mult spune acest loc! Frica de Dumnezeu trebuie să ne ducă la Golgota unde Tatăl cereșc nearată că El a pedepsit pe însuși Fiul Său pentru păcatele noastre și acum noi frebue să trăim, fără frică de pedeapsă, în dragostea Lui. Aici este culmea unde moare și frica de Dumnezeu, iar culmea aceasta o putem ajunge numai murind cu totul față de lume și omorând cu jurnal unui vițel de aur.

Se teme omul de Dumnezeu până

fulgeră și trănește și apoi iar își vede de păcate. Frica de Dumnezeu trebuie să ne ducă la Golgota.

Si acum să spunem ceva și despre frica de diavol. Frica de diavol trebuie să oibă fiecare om penîrucă diavolul dela început este un

Se teme omul să între noaptea în o moară sau casă părăsită, dar întră la cărciumă unde diavolul omoară și trupul și sufletul lui.

ucigător de oameni. În un anumit înțeles, oamenii se și tem de diavolu, Dar o frică care ciudată este aceasta; o frică falsă.

Oamenii se tem cu toții de diavolul de noaptea. Trecând noaptea prin niște locuri puști, omul simte un fel de frică de diavolul. Într-o moară, sau casă puștie, omul n'ar intra la miezul nopții pentru mare lucru. Căci e credința că acolo locuiește diavolul.

Dar de altă parte, omul merge liniștit dus de diavolul pe căile păcatului și ale pierzării. Nu se bagă în o moară părăsită, dar se bagă liniștit la cărciumă, la casa desfrânamei și oriunde diavolul omoară și trupul și sufletul omului.

Se teme omul de diavolul cel dea miezul nopții, dar nu se teme și de „dracul de amiază” (psalm 90, 6). Călătoresc omul toată ziua cu diavolul, iar noaptea se teme de el. Il crede pe diavolul locuind în pietri și puștiuri dar nu il vede locuind în păcat și în inima lui; împlinindu-se ceeace spune Biblia într'un loc că „s'au temut de frică acolo unde nu era frică”. Însăși frica de diavolul așa cum o au oamenii de azi e o dovedă căt de grozav s'a schimbă evanghelia lui Hristos.

Un creștin adevarat n'are frica de noapte pentru că Domnul Isus a zis că El e cu noi totdeauna, nu numai ziua, ci și noaptea. Cum zice și psalmistul: „nu te teme de groaza nopții căci scut și pavăză e credinția Lui” (psalm 81, 4-5).

Un creștin care are frica de noapte și de staffi, are un Dumnezeu, cu care nu înfrânește să călătorescă noaptea. Frica de noapte și de staffi e și ea dovedă unei credințe slabe și unui creștin slab care nu trăește încă cu Domnul.

De vină este aici și proasta educație ce li se dă copilor strecându-se în ei frica de staffi și de diavoli de noaptea în loc să se strecoare în sufletul lor încă de mici frica de păcat și de diavolul păcatului. Mamele și părinții cari nu îcunosc pe Domnul strecăru în sângele copilor o frică falsă. Dar frica asta poate fi omorâtă prin sângele Golgotei.

La picioarele crucii depe Golgota moare și frica cea falsă.

La picioarele crucii moare orice frică și scăpăm de orice frică.

(va urma).

De pe frontul Bucovinei.

Suferinți, bucurii și biruinți.

Prigojni și batjocoriți — noi înțelegem să rămânem cu Isus Biruitorul.

Scumpul și mult prețiosul nostru părinte susține, din inima Bucovinei, un copil al dragostei celei dintâi își ridică glasul și strigă, slăvit să fie Domnul.

Suferim și noi din cauza Evangeliei, dar suferim cu drag și îndinăcea aceasta-i partea noastră pe pământ.

Ne luptăm din greu cu lumea care stă la întuneric și nu vrea să-ștăudă de lumină. Pela privegheri, unde ar trebui să se reverse lacrimi și rugăciuni, argații lui satan duc răcăchi, rîi de joc și alte năsăbitări, iar pe noi nu ne lasă să cântăm din cântările Oastei — Dar noi nu ne temem. Cî IL mărturism pe Domnul cu curaj peste tot.

În ziua de 8 Martie am vizitat închisoarea Centrală din Răduști, însoțit de pă. Cuciński, Multă bu-

curie și măngâiere au avut bieții deținuți pentru darurile susținute și trupești ce li s'au adus. Ohii tuturor jucau în lacrimi.

În același zi Domnul ne-a înmormântat prin legământul celor 21 de frați și surori din Răduști, cari au intrat în rândurile noastre pentru a lupta, lupta cea bună.

Asfel prin dureri și bucurii, neînțelesii încă de cei cărora le vrem binele, urășii, prigojni, batjocoriți, noi înțelegem să rămânem și pe mai departe sub steagul Oastei Domnului Isus Biruitorul și cu sf. voastră care ne învățări drept cuvântul aderătorului și bisericii Lui.

Tineretul e și el la datorie. Slăvit să fie Domnul.

Fr. LEON ANDRONIC
Dornești-Bucovina

De pe frontul oastei din Jugoslavia.

Sfîntirea steagului și cruciulțelor fraților din Straja. Mobilizarea a nouilor voluntari din Gribenat.

Cucernice Părinte Trifa,

Mare bucurie am avut în com. Straja în Duminica Florilor, când frații de acolo și-au sfîntit steagul și cruciulțele.

În genunchi, frații străjeni, au făcut declarația că vor sluji Domnului toată viața lor.

După masă, dela casa fr. Grivci, am frecut la case culturale, unde s'a înținut adunare.

Iară eu subsemnatul, ca un nebun pentru Hristos, după ce făcusem o călătorie de aproape o sută de km, din dragoste pentru Domnul, împreună cu un alt nebun pentru Hristos, fr. Ion Cămpianu, din com. Sân Mihailo, am pornit încă 12 km. pe jos până la Gribenat, care de două luni strigă mereu după hrană.

Nu cunoaștem drumul dar Domnul ne-a călăuzit în chip minunat până acolo.

Am ajuns! Iată-ne în față casel fr. Teodor Crețu unde se în adunarile. Întrăm. Suntem necunoscuți. Dar frații sau nădăti îndată că sunt cel ce le aduceau hrană susținătorii. Cătă bucurie pe el... După ce și-au ales fiecare ce a dorit și după ce le-am grăbit despre dragostea Domnului, ne luăm rămas bun să plecăm, stăruind să vină și el la Straja. Îndată s'au mobilizat 12 frați și surori cari în 2 trăsuri na-au făsăt la Straja, unde ne-am petrecut în Domnul până la zori.

Slăvit să fie, Isus Biruitorul.

Ilie Maran
ostaș al lui Isus Biruitorul
Uzdin-Jugoslavia.